

אורך כי ענית ותהי לי לישועה: אכן מאסו הבונים היתה
 לראש פנה: מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו: זה
 היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: אנא יהוה הושיעה נא
 אנא יהוה הצליחה נא: ברוך ה' בא שם יהוה ברכנו כלם מבית
 יהוה: אל יהוה ויאד לנו אסדרתנו בעבתים עד קרנת
 המזבח: אלי אתה ואורך אלהי ארוממך: הודו ליהוה כי
 טוב כי לעולם חסדו:

ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה הדרך
 ונחני בארץ מיטור למען שודרי: אל תתנני בנפש צרו כי
 קמרכי עד יושקך ויפח חמס: לולא האסנת לראות
 בטוב יהוה בארץ חיים: קנה אל יהוה חוק ואמץ לב
 וקנה אל יהוה:

שקר אשר לא גזלתי או אטיב: אלהים אתה ידעת לאולתי
 ואשמותי ממך לא נכחתי: אל יבשו בי קנך ארני יהוה
 צבאות אל יכלמו בי מבקשיוך אלהי ישראל: כי עליך
 נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: מוד הייתי לאחי ונכרי
 לבני אמי: כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חודפך נפלו
 עלי: ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: ואתנה לבושו שק
 ואהי להם למשל: ישויו כי ישבי שער וגניטת שותי שקר:

למנצח לדוד מזמור שיר: יקום אלהים ופוצו אויביו וניסו
 משנאיו מפניו: כהנדה עשן תנדה כהמס דונג מפני ראש
 יאכדו דשעים מפני אלהים: וצדיקים ישמחו ויעלצו לפני
 אלהים וישישו בשמחה: שירו לאלהים זמרו סלו לרבב
 בערבות ביה שמו ועלו לפניו: אבי יתומים ודין אלמנות
 אלהים במעון קדשו: אלהים מוטיב ויחידים וביתה מוינא
 אסירים בכשרות אך סודרים שכנו צחיחה: אלהים בצאתך
 לפני עמך בצעדך בישימון סלה: ארץ רעשה אר שמים

ויחל לתשובת השנה לעת צאת

המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל
 ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד ושב
 בירושלם: ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל
 משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחיצת מעל
 הגג והאשה טובת מראה מאד: וישלח דוד ויריש לאשה
 ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי:
 וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה
 והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה: ותהר האשה
 ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: וישלח דוד אל יואב
 שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל

ותשמע:
 אשת אוריה כימת אוריה אישה ותספד על בעלה:
 ויעבד האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהיל לו

לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני
 יהוה: וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו
 ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש:
 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: ולרש אין כל כי אס
 כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועסבנו
 יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהיל לו
 כבת: ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקר
 לעשות לארץ הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה
 לאיש הבא אליו: ויחרף אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן
 חיה יהוה כי בנמות האיש העשה זאת: ואת הכבשה ישלם
 ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא
 חמל: ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה
 אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתך למלך על ישראל
 ואנכי הצלתיך מיד שאול: ואתנה לך את בית אדניך ואת
 נשי אדניך פחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואס
 מעט ואספה לך כהנה וכהנה: מדוע בנית את הדבר הזה
 לעשות הרע בעיני את אוריה החתי הכית בחרב ואת
 אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: ועתה
 לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את
 אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: כה
 אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך
 לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש ואת:
 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל
 ישראל ונגד השמש: ויאמר דוד אל נתן
 חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גסיהוה
 העביר חטאתך לא תמות:

דוד: ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום
 העם ולשלום המלחמה: ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ודתי
 רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך:
 וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא חרד
 אל ביתו: ויגדו לדוד לאמר לא יד אוריה אל ביתו ויאמר
 דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ארדת אל
 ביתך: ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים
 בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חלים ואני
 אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיי וחי
 נפשיך אס אעשה את הדבר הזה: ויאמר דוד אל אוריה
 שב בזה גס היום ומחר אשלחך וישכב אוריה בירושלם ביום
 ההוא וממחרת: ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישכרהו
 ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא
 ירד: ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה:
 ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה
 החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת:

אמר רבא בהחלה קראו הלך ולבסוף קראו אורח ולבסוף קראו איש שנאמר ויבא הלך לאיש העשיר ויהמול לקחת מצאנו ומבקר לעשות לאורח וכתוב ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו

ישי היה לו ששים בנים גדולים ופירש מאשתו שלש שנים, היתה לו שפחה נאה והתאוה לה. אמר לה בתי תקני עצמך הלילה, כדי שתכנסי אלי בגט שחרור, הלכת השפחה ואמרה לגבירתה, הצילי עצמך ונפשי ואדוני מגיהנום, אמר לה מה טעם? שזה לה את הכל, אמרה לה בתי מה אעשה, שהיום שלש שנים שלא נגע בי אמרה לה, אתן לך עצה, לכי תקני עצמך, ואף אני כך, ולערב כשיאמר סגרי הדלת, תכנסי את ואצא אני, ועשתה כן, לערב עמדה הספחה וכבה את הנר, וכשבאה לסגור הדלת, נכנסה גבירתה ויצאה היא, עשתה עמו כל הלילה ונתעברה מדוד, ומתוך אהבתו על אהבה שפחה, יצא דוד ארום מבין אחיו, לסוף תשעה חדשים, בקשה בניה להורגה ואת בנה דוד, כיון שראו שהוא ארום, אמר להם ישי, הניחו לה, והיא יתה לנו משועבד ורועה צאן, והיה הדבר טמון עד כ"ח שנה, כיון שבא שמואל למשח, היו ישי ובניו צומדים ברתת ואימה, אמרו לא בא שמואל אלא לבואתנו, ולהודיע לישראל שיש לנו בן פסול, ואמו של דוד שמחה מבפנים ועצבה מבחוץ, כיון שנטל כיס ישועות שמחו כולם

תורה נב

למנוצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא באשר רבא אר' בת שבע: חגני אלהים כחסדך רב רחמיך כחם פשעי: הרבה כבכני מעוני ומחטאתי טהרני: כו' פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לכפרך וחטאתי ודע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: הרב עיון חוללתי ובחטאי יחמתני אמני: הר' אמת הפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות רכית: הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: הטיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים דרכך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לטוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבת ואתנה עולה לא תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרכה אלהים לא תבוה: הטיבה ברצונך את עיון תבנה חומות ירושלים: או תחפץ זבחי צדק עולה וכליל או יעלו על מזבחך פרים:

תורה נב

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא יכסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת תפלל כל חסיד ואלו לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: אתה וסתד לי מצד תצדני דני פלט תסובבני סלה: אשכילך וואורך בדרךך וזו תלך אינעה עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתגורסן עריו לבלום כל קרב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבני: שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

like ויבד

אני ייש סרק

913 וכת עדה סוף יאיו

סמנין סוף סוף

idolatry equals adultery

his wife, and she goes from him and marries another man, can he return to her again? Would that not bring profound guilt upon the land? Yet you have committed adultery with many lovers and would now return to Me — the word of HASHEM. 2 Lift your eyes to the hillsops and see; where have you not been lain with? On the roads you awaited [your lovers], like an Arab in the desert. 3 You have brought guilt upon the land with your adultery and with your evil; 4 the raindrops have been withheld and the late rain did not happen; yet you had the boldness of a harlot woman, you refused to be ashamed. 5 If only from now on you would call Me 'My Father! You are the Master of my youth.' 6 Would He bear a grudge forever, or keep it in mind eternally? Nevertheless — behold, you spoke and carried out evil deeds, as much as you could."

6 HASHEM said to me in the days of King Josiah, "Have you seen what rebellious Israel did? She went onto every high mountain and under every leafy thing, 'Return to Me!' but she did not return. And her unfaithful sister, Judah, saw [what befell her], 8 and I saw that despite the fact that I divorced Judah, Israel because of her adultery and gave her bill of divorce to her, unfaithful Judah, her sister, was not afraid; she, too, went and committed adultery. 9 So it happened that with the fruiting of her adultery she brought guilt upon the land, because she committed adultery with stone and wood [idols]. 10 Despite all this, the unfaithful one, her sister Judah, did not return to Me with all her heart, but only falsely" — the word of HASHEM."

11 And HASHEM said to me, "Wayward Israel was more virtuous than unfaithful

Judah. 12 Go and proclaim these words towards the North, and say: Return, O wayward Israel — the word of HASHEM — I will not cast down My anger upon you, for I am the Beneficent One — the word of HASHEM — and I will not bear a grudge forever.

1 saying: If a man divorces

לאמר כן ושלה איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאישי-אחר
הישוב אליה לזר הלאו תחזקו הארץ הריא ואף וניתן קעים רפים
ו לשוב אלי נאם יהוה על-שפלים וראי אופיה לא שגוליה
[ושפבת ין על-דרךיהם ישבתו לךם פגורכי במדבר ותחנפיו ארץ
בגונתה וברעבתה ותפגעו רכבים ופלקושי לוא יהיה וקצח אשה וזנה ויהי
לך מאנת הפלים: הלא מעתה קראתי [סקראתי] ארבי אלתי וקרא
אתה: הנהער לעולם אם-ישמר קצנה הנה סדברתי [סדברתי] ין ארבי אלתי וקרא
והאמר יהוה אלי בימי ראשונה הפלך הנה איתך
אשר עשיתה משבתה ושראל הלכה ויהא על-פל-הנה גבה ואל-תחת פלי
עץ ראגנו ותנוק-שם: ואמר ארבי עשורתה את-פל-אלה אלי תשוב וליא-
שבתה [והראה] וקרא ין בגורה אחרונה והודרה: וקרא פלי-על-פל-
ארות אשר נאפה משבתה ושראל שחלה ויהא נתון את-ספר בריהותיה
אליה וליא קראה בגרה יהודה אחרונה ומהנה נתנו גם-יהיא: והיה מקל
ונתנה ותחנפו את-הארץ ותנאפו את-האבן והעץ: והעץ-בפל-ואת
לא-שבתה אלי בגונה אחרונה יהודה פכל-לכה פלי אם-תשבת נאם-
והאמר יהוה אלי אנהה פקשה משבתה ושראל מבגרה

אשר עשיתה
ארות אשר
אליה וליא
ונתנה ותחנפו
לא-שבתה אלי
והאמר יהוה אלי

יהודה: הלה וקרא אתך האלה צפונה ואמרת שובה משבתה
ושראל נאם יהוה לוא-אפילו פניו פכם פלי-חטור אני נאם יהוה לא
אסור לעולם:

יובא פקד שביני יובא

172 ויום הכפורים פקד שביני יובא

ויום הכפורים פקד שביני יובא
172 ויום הכפורים פקד שביני יובא
... (The text continues with a dense Hebrew commentary or translation, including various verses and their meanings.)

Handwritten notes or markings at the bottom right of the page.